

**FESTIVAL** Glasovita Orffova kantata izvedena na Splitskom ljetu

# »Carmina burana« u trijumfalnom pohodu

*Središnja figura izvedbe u Meštrovićevu kašteletu bio je dirigent Ivan Repušić*

Miljenko GRGIĆ

Sedamdeset godina nakon nastanka i približno pedeset godina od svoje prve izvedbe na Splitskome ljetu, »Carmina burana« Carla Orffa ponovno je oživjela u koncertnoj formi. Ako je suditi prema pisanim izvješćima, spomenuta je kantata kod svojih prvih splitskih izvedaba jedva dodirнула osjetljivost publike, dok se danas dočekuje s neviđenom pažnjom i uzbuđenjem. U međuvremenu se najčešće prikazivala u glazbeno-scenskoj formi, što je zasigurno

**Solistički trolist - sopranistica Ivana Kladarin, tenor Sveto Matošić Komnenović i bariton Joachim Seipp bio je uravnotežen i disponiran**



Prizor iz splitske koncertne izvedbe kantate »Carmina burana«

utjecalo da je stekla status kultnoga festivalskog naslova.

## Oduševljena publika

I mada je, dakle, kod posljednje izvedbe izostala scenska komponenta, »Carmina burana« je u subotu dočekana i ispraćena u Meštrovićevu kašteletu, kao da je bila u nekakvu trijumfalnome pohodu. Nakon dugih i upornih akklamacija dirigent Ivan Repušić se odlučio ponoviti uvodni zbor »O Fortuna« koji

je uzdigao raspoloženje publike do usijanja.

Udaljeno od prošlosti i faktografskih podataka, suvremena je izvedba uistinu morala poticajno djelovati na uzbuđenja brojne publike. S izostankom scenske komponente, sva je koncentracija pala na glazbenu stranu. Središnja figura spomenute izvedbe bio je dirigent Ivan Repušić, pomalo i zbog paradnog stava s kojim je pristupio rješavanju umjetničkih zadataka. Iznad toga stoji njegova

kreativna narav i pokretačka snaga koja počiva na planskoj razradi i duhovitom oživotvorenju dubinskih vrijednosti predloška.

U artikuliranoj raščlambi grade odstranio je suvišne pauze na razmeđu stavaka (napose tri središnja dijela kantate) i izvršio primjerno zgušnjavanje glazbenog tkiva. Kod svega toga primjernim je tempima i reljefnim tumačenjem svakog odsjeka stalno uzdizao izvedbene tenzije.

Dakako, ovdje napose

treba istaći pitoreskni efekt sukobljavanja kontrastnih ploha i pregnantnu ritmiku koja je u najrazličitijim tonskim nijansama izvirala na površinu tijekom izvedbe. Na žalost, treba ipak spomenuti kako se svi sudionici izvedbe nisu uvijek i na svakome mjestu pokazali kao krajnje precizni izvršitelji Repušićevih intencija.

## Raspjevani solisti

Solistički trolist bio je uravnotežen i disponiran: sopranistica Ivana Kladarin raspjevana i precizna, a tenor Sveto Matošić Komnenović maštovit, spreman na podvige u svojoj omiljenoj roli. Dominirao je ipak bariton Joachim Seipp, kako zbog raskošnog glasa i besprijekorne tehnike, tako isto i zbog filigranskog tumačenja polariziranih stanja i raspoloženja.

Dječji zbor (voditeljica Nela Bujas Luketić) bio je pouzdan, a Mješoviti zbor splitskog HNK-a (zborovoda Ana Šabašev) pravi i neusiljeni junak izvedbe! Njihovo muziciranje bujalo je u emotivnosti i kreativnom naboju. Bilo da se radi o pojedinim sekcijama, bilo o zboru kao cjelini - uvijek su funkcionirali homogeno, a iznad svega nadahnuo. Njihov dinamički ambitus kretao se od jedva zamjetnog falseta do strastvenih akklamacija. Orkestar ih je pratio i nadopunjavao, ali ni s približnim učinkom i oduševljenjem. Za orkestar je Orffova »Carmina burana« predstavljala samo rutinski radni zadatak.